

Kohtuasi C-372/23**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

13. juuni 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administrativen sad Haskovo (Haskovo halduskohus, Bulgaaria)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

1. juuni 2023

Kassaator:

VU

Vastustaja kassatsioonimenetluses:

Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgas kam Agentsia „Mitnitsi“

Menetlusosaline:

Okrazhna prokuratura Haskovo

Põhikohtuasja ese

Kassatsioonkaebus kohtuotsuse peale, millega jäeti muutmata trahviotsus, millega määras toll trahvi „salakaubaveos“ seisneva tolliõigusnormide rikkumise eest ja konfiskeeris riigi omandisse rikkumise esemeks oleva kauba.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine; ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, artiklit 15 koostoimes

artikli 42 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu tolliseaduse (Zakon za mitnitsite, edaspidi „ZM“) artikli 233 lõige 1 koostoimes haldusõiguserikkumiste ja haldussanktsioonide seaduse (Zakon za administrativnite narushenia i nakazani, edaspidi „ZANN“) artikliga 7, mis näeb juhul, kui hoolsuskohustuse täitmata jätmise tõttu on toime pandud tolliõigusnormide rikkumine, mis seisneb üle riigipiiri veetud kauba deklareerimiseks kohustusliku vormi kasutamata jätmises, ette sanktsiooni salakaubaveo eest, mida ei ole toime pandud tahtlikult? Kas õiguspärane on riigisisene õigusnorm, mis võimaldab sellisel juhul kvalifitseerida rikkumise hooletusest toime pandud salakaubaveoks, või on tahtlus salakaubaveo kohustuslik koosseisutunnus?

2. Kas määruse (EL) nr 952/2013 artikli 42 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu ZM artikli 233 lõige 1 koostoimes ZANN artikliga 7, mille kohaselt võidakse mõistega „salakaubavedu“ hõlmatud esimese rikkumise eest määrata olenemata sellest, kas rikkumine pandi toime tahtlikult või hooletusest, sama liiki ja suurusega sanktsioon, nimelt „trahv“, mille suurus on 100% kuni 200% rikkumise eseme tolliväärtusest?

3. Kas määruse (EL) nr 952/2013 artikli 42 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu ZM artikli 233 lõige 6, mis näeb täiendava haldussanktsioonina ette, et konfiskeeritakse rikkumise ese (läheb üle riigi omandisse), mille valdamine ei ole keelatud? Kas rikkumise eseme konfiskeerimine on lubatud juhul, kui konfiskeeritud vara kuulub muule isikule kui rikkumise toimepanija?

4. Kas määruse (EL) nr 952/2013 artikli 42 lõiget 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et selline riigisisene õigusnorm nagu ZM artikli 233 lõige 6, mis näeb lisaks „trahvile“ täiendava sanktsioonina ette, et konfiskeeritakse rikkumise ese (läheb üle riigi omandisse), mille valdamine ei ole keelatud, ei ole omandiõiguse riivena, mis ei ole proportsionaalne taotletud õiguspärase eesmärgiga, õiguspärane järgmistel juhtudel: üldiselt juhtudel, kui rikkumise esemeks olnud konfiskeeritud vara kuulub rikkumise toimepanijale, samuti juhtudel, kui see kuulub kolmandale isikule, kes ei ole rikkumise toimepanija, ning eelkõige juhtudel, kui isik ei ole rikkumist toime pannud tahtlikult, vaid hooletusest?

5. Kas määruse (EL) nr 952/2013 artikli 5 [punkti] 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 41 tuleb tõlgendada nii, et tollikontrolli teostavad asutused peavad järgima Euroopa hea halduse tava eeskirja sätteid, eelkõige selle eeskirja artikleid 6–10, ja et õiguspärane ei ole selline riigisisene õigusnorm nagu ZM artikli 233 lõige 1 koostoimes ZANN artikli 7 lõikega 2, mille kohaselt võib isiku suhtes, kes formaalselt on tolliõigusnorme rikkunud hooletuse tõttu, kohaldada tahtliku rikkumise puhuks ette nähtud sanktsioone ja ZM artikli 233 lõike 6 alusel konfiskeerida riigi omandisse rikkumise eseme, mis kuulub kolmandale isikule, ilma et hoolsuskohustuse täitmata jätnud isikule oleks varem

selgitatud, kuidas tegutseda seadusega kooskõlas ja kuidas seaduses sätestatud viisil nõuetekohaselt täita dokumente kaupade veoks üle Euroopa Liidu välispiiri?

Euroopa Liidu õigusnormid ja kohtupraktika

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (edaspidi „määrus nr 952/2013“), artiklid 5, 15, 42 ja 198

Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsus 2005/212/JSK, mis käsitleb kuritegevusega seotud tulu, kuriteovahendite ja omandi konfiskeerimist (edaspidi „raamotsus 2005/212“), artiklid 2 ja 4

Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“), artiklid 17, 41, 47 ja 49

Euroopa hea halduse tava eeskiri, artiklid 6, 7, 8, 9 ja 10

Euroopa Kohtu 14. jaanuari 2021. aasta otsus Okrazhna prokuratura – Haskovo ja Apelativna prokuratura – Plovdiv (C-393/19, EU:C:2021:8, resolutsiooni punktid 1 ja 2)

Riigisisesed õigusnormid

Tolliseadus (Zakon za mitnitsite, edaspidi „ZM“), artiklid 16, 66 ja 233

Haldusõiguserikkumiste ja haldussanktsioonide seadus (Zakon za administrativnite narushenia i nakazani, edaspidi „ZANN“), artiklid 6, 7, 11, 28, 36 ja 58d

Karistusseadustik (Nakazatelen kodeks, edaspidi „NK“), artiklid 11 ja 242

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Kohtueelses menetluses tehtud uurimispädevusega tolliinspektori määrusega esitati süüdistus VU (Novi Pazar, Serbia Vabariik); teda süüdistati kuriteo toimepanemises, mille suhtes alustab prokurör kriminaalmenetlust omal algatusel ja mis seisnes selles, et 28. mail 2021 toimetas ta Mercedes-sadulveokist ja sellega ühendatud poolhaagisest koosneva autorongiga piiripunktis Kapitan Andreevo (Svilengradi omavalitsusüksus, Haskovo piirkond) tolli teadmata ja loata suures koguses kaupa üle riigipiiri Türgi Vabariigist Bulgaaria Vabariiki; tegemist oli 6 mm [paksuste] ja 2,80 x 1,30 m suuruste alumiiniumplaatidega, kokku 728 m², 12 mm [paksuste] ja 3,66 x 1,40 m suuruste alumiiniumplaatidega, kokku 459,62 m², ja 6 mm [paksuste] ja 2,80 x 1,30 m suuruste alumiiniumplaatidega, kokku 152,88 m², kokku 1340,5 m² koguväärtuses 72 711,00 Bulgaaria levi (BGN) (kuritegu NK artikli 242 lõike 1 punkti e alusel).

- 2 Okrazhna prokuratura Haskovo (Haskovo piirkondlik prokuratuur) prokuröri määrusega lõpetati kriminaalmenetlus tõendite puudumise tõttu; esemelised tõendid saadeti nende kohta märkuste esitamiseks tagasi Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgase (tolliameti Burgase piirkondlik osakond) direktorile.
- 3 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu andmetel on kriteerium, mille alusel eristatakse raskendavatel asjaoludel toime pandud salakaubaveos seisnevat kuritegu (NK artikli 242 lõike 1 punkt e) salakaubaveos seisnevast haldusõiguserikkumisest (ZM artikkel 233), salakaubaveo esemeks oleva kauba väärtus.
- 4 Menetluse käigus koostas Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgas (tolliameti Burgase piirkondlik osakond) arvamuse, mille kohaselt on kirjeldatud kauba tolliväärtus 73 140,06 BGN.
- 5 Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgase (tolliameti Burgase piirkondlik osakond) asedirektor tegi 10. detsembril 2021 trahviotsuse, millega määrati VU-le ZM artikli 233 lõike 1 rikkumise eest sellele sätte tüginedes trahv summas 73 140,06 BGN (**punkt I**) ja konfiskeeriti riigi omandisse 6 mm [paksused] ja 2,80 x 1,30 m suurused alumiiniumplaadid, kokku 728 m², 12 mm [paksused] ja 3,66 x 1,40 m suurused alumiiniumplaadid, kokku 459,62 m², ja 6 mm [paksused] ja 2,80 x 1,30 m suurused alumiiniumplaadid, kokku 152,88 m², ühtekokku 1340,5 m² tolliväärtuses 73 140,06 BGN (**punkt II**). Trahviotsuse **punktis III** on märgitud, et juriidilise isiku ZEBEX D.O.O. (Serbia Vabariik) omandis olevat Mercedes-sadulveokist ja sellega ühendatud poolhaagisest koosnevat autorongi, kaht registreerimistunnistust ja kontaktvõtit **ei** konfiskeerita riigi omandisse, vaid antakse üle omanikule või tema volitatud isikule.
- 6 VU vaidlustas trahviotsuse **punkte I ja II** puudutavas osas Rayonen sad Svilengradis (Svilengradi rajoonikohus). Nimetatud kohus jättis trahviotsuse 17. jaanuari 2022. aasta otsusega muutmata. Kohus tuvastas, et VU oli tegelikult vedanud majandustegevuses kasutamiseks ette nähtud laadi ja koguses kaupa tolli teadmata ja loata üle riigipiiri ja importinud seda Bulgaariasse ning pannud sellega toime „salakaubaveos“ seisneva tolliõigusnormide rikkumise vastavalt ZM artikli 233 lõikes 1 teiseks sätestatud teokoosseisule („vedu“), kuna ta ei olnud enne seda täitnud kohustust deklareerida veetud kaup kirjalikult. Lisaks märkis Rayonen sad Svilengrad (Svilengradi rajoonikohus), et asjaolu, et kaebaja oli suuliselt teatanud, et tema veetav kaup kaalub ligikaudu 23 000 kg, ei vasta mingil juhul mõiste „deklaratsioon“ tunnustele, kuna deklaratsioon tähendab kirjalikus tollideklaratsioonis esitatavat ammendavat, täpset ja ühemõttelist teavet veetavate kaubaartiklite ja iga kaubaartikli koguse kohta. Suuline deklareerimine on lubatud juhul, kui kaup ei ole majandustegevuses kasutamiseks ette nähtud laadi või kui kaup on majandustegevuses kasutamiseks ette nähtud laadi, kuid asub reisija isiklikus pagasis, ning muudel juhtudel. Arvestades tuvastatud asjaolusid, võib teha loogilise järelduse, et kaebaja oli süüdi hoolsuskohustuse täitmata jätmises, sest kui ta oleks olnud oma kohustuste täitmisel hoolsam, oleks ta juba veo alguses tuvastanud, et tegelikult veetav kaup ei ole vastavuses veodokumentides kirjeldatud kaubaga. Kuna hoolsuskohustuse rikkumine kujutab endast hooletust

ja arvestades ZANN artikli 7 lõiget 2 ning kuna hooletus kui süü aste ei ole ZM artikli 233 lõikes 1 ette nähtud süüteo puhul seadusega sõnaselgelt välistatud, esinevad kahtlemata nimetatud süüteokoosseisu tunnused.

- 7 Rayonen sad Svilengrad (Svilengradi rajoonikohus) leidis, et määratud haldussanktsioon on õige nii laadilt kui ulatuselt. Kooskõlas ZM artikli 233 lõikega 1 määrati trahv, mille suurus on 100% deklareerimata kauba tolliväärtusest – 73 140,06 BGN. Trahviotsus on õiguspärane ja õige ka siis, kui võtta arvesse rikkumise esemeks olnud kauba konfiskeerimist riigi omandisse. Otsus on selles osas täielikult õiguspärane, kuna see tehti asjakohasel õiguslikul alusel (ZM artikli 233 lõige 6).

Põhikohtuasja poolte peamised väited

- 8 VU väidab, et „salakaubaveos“ seisnevat rikkumist ei ole võimalik toime panna „hooletusest“, kuna juba mõiste „salakaubavedu“ sisaldab kaudselt tahtluse olemasolu. Käesoleval juhul on rikkumine toime pandud hooletusest, kuid haldusasutuse kohaldatud ZM artikli 233 säte on ette nähtud tahtliku salakaubaveo vastu võitlemiseks. Sanktsioonina määratud trahv, mille suurus on 100% kuni 200% deklareerimata kauba tolliväärtusest (käesoleval juhul 100%), ei ole seega seaduse eesmärgiga kooskõlas.
- 9 Lisaks märgib VU, et trahviotsusega konfiskeeriti riigi omandisse kaup, mis kuulus kolmandale isikule, kes ei olnud toime pandud rikkumisega mingil viisil seotud. Riigi omandisse konfiskeeritud alumiiniumplaadid koguväärtusega 73 140,06 BGN olid Serbia ettevõtja omandis ja vedaja oli jätnud need hooletusest tollile kohustuslikus vormis deklareerimata.
- 10 Sellega seoses väidab VU, et trahviotsus on vastuolus Euroopa Liidu õigusega. Eelkõige märgib ta, et tolliametnike tegevus tema kontrollimise ajal ei olnud kooskõlas Euroopa hea halduse tava eeskirja (edaspidi „hea halduse tava eeskiri“) artiklitega 6, 7, 8, 9 ja 10 ning harta artikliga 41 ja et teda käesolevas asjas vastutusele võttes rikuti hea halduse tava eeskirja artiklit 7. Väidetavalt esitas ta tolliametnike nõutud teabe suuliselt, mistõttu ei saa lähtuda sellest, et ta oleks hooletusest ja tolliasutuste teadmata ja loata toonud (vedanud) üle riigipiiri kaupa, seda kohustuslikus vormis deklareerimata. Kassaator rõhutab, et rajoonikohtu poolt muutmata jäetud trahviotsusega määrati lisaks trahvile ka teise isiku omandis oleva deklareerimata kauba konfiskeerimine riigi omandisse – sanktsioon, mida ei ole määruse nr 952/2013 artikli 42 lõikes 2 ette nähtud. Raamotsus 2005/212 on kohaldatav *per argumentum a fortiori* ning selle artikli 2 lõiget 1 koostoimes harta artikli 17 lõikega 1 ja artiklit 4 koostoimes harta artikliga 47 tuleb ka Euroopa Kohtu 14. jaanuari 2021. aasta otsusele C-393/19 tuginedes tõlgendada nii, et nimetatud sätted on asjakohased ka juhul, kui tegemist ei ole süüteo, vaid haldusõiguserikkumisega. Seega saab salakaubavedu toime panna ainult tahtlikult ja järelikult ei ole ZM artikli 233 lõige 1, olenemata ZANN artikli 7 lõigetest 1 ja 2, kohaldatav hooletusest toime pandud tegude suhtes ning

raamotsuse 2005/212 artikkel 4 ja harta artikkel 47 ei võimalda kriminaalmenetluses konfiskeerida vara, mis kuulub muule isikule kui rikkumise toimepanija, ilma et see muu isik saaks kasutada tõhusaid õiguskaitsevahendeid.

- 11 Eeltoodud põhjustel palub VU tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja selle otsusega muutmata jäetud trahviotsuse. Juhul kui kassatsioonikohus leiab, et riigisisest õigust ei ole kohaldatud kooskõlas liidu õigusega, palub VU eelotsusetaotluse esitanud kohtul esitada Euroopa Kohtule liidu õigusnormide tõlgendamise küsimuses eelotsusetaotluse.
- 12 Vastustaja kassatsioonimenetluses väidab, et kassatsioonkaebus on põhjendamatu.
- 13 Haskovo piirkondlik prokuratuur avaldab, et ta esitab oma märkused kassatsioonkaebuse kohta põhikohtuasja menetluse käigus. Ta leiab, et eelotsusetaotluse esitamise taotlus tuleb rahuldamata jätta.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohus möönab, et liidu õigusega võib olla vastuolus, et ZMi erinormid sisalda sätet, milles oleks sätestatud, kuidas ZM artikli 233 lõikes 1 sätestatud haldusõiguserikkumise tahtlikult toimepanemist eristada hooletusest tingitud toimepanemisest. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et küsimust, kas VU pani toime haldusõiguserikkumise ja kuidas tuleb selle eest kohaldada vastutust, ei pruukinud toll olla käsitletud õiglaselt harta artikli 41 lõike 1 tähenduses. Sanktsiooni määramine ilma süü astmel põhineva piiritlemiskriteeriumita toob kaasa selle, et viidatud riigisisest õigusnormi kohaldatakse kõigi isikute suhtes, kes vastavad selles sättes nimetatud rikkumise objektiivsetele koosseisutunnustele, mis tähendab, et asjaomaseid isikuid koheldakse ühtemoodi, võtmata arvesse asjaolu, et mõnel juhul võib rikkumise toime pannud isikul puududa kavatsus või eesmärk tuua või vedada kaupa üle riigipiiri tolli teadmata ja loata. Liikmesriigi seadusandja käsitusviisi kõnealuses olukorras võib pidada karistuse ja kuriteo proportsionaalsuse põhimõtte rikkumiseks, mis on vastuolus harta artikli 49 lõikega 3. Sellega seoses võib asuda ka seisukohale, et tolli tegevus ei olnud kooskõlas hea halduse tava eeskirja artiklitega 6–10. Käesoleval juhul kohaldatavad õigusnormid ei anna isikule, kellele on määratud karistus, alati õiguslikku võimalust tõendada, et ta ei ole tegusid toime pannud tahtlikult, ja seega võimalust karistuse vähendamiseks, tühistamiseks või kergendamiseks. Need alternatiivid on haldusasutuste otsustuspädevuses, kes võivad teha sellise otsuse vastavalt üldnormistiku (ZANN) artiklile 28; teine, sarnane võimalus on saavutada kompromiss vastavalt ZANN artiklile 58d.
- 15 Teisalt on mõeldav, et käesolevas asjas asjakohased riigisisised õigusnormid on liidu õigusega kooskõlas ja et nende kohaldamisel tegutseb riik (käesoleval juhul tolli kaudu) kooskõlas määruse nr 952/2013 artikli 15 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 42 lõigetega 1 ja 2 ning et tegemist ei ole harta artikli 41 lõike 1

või artikli 49 lõike 3 või muude liidu õigusnormide rikkumisega ja et toll ei ole rikkunud hea halduse tava eeskirja.

- 16 Lisaks tuleb viidata sellele, et Euroopa Kohus sedastas 14. jaanuari 2021. aasta otsuses C-393/19, mille aluseks on Apelativen sad Plovdivi (Plovdivi apellatsioonikohus, Bulgaaria) eelotsusetaotlus, järgmist:

„[1.]Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsuse 2005/212/JSK, mis käsitleb kuritegevusega seotud tulu, kuriteovahendite ja omandi konfiskeerimist, artikli 2 lõiget 1 tuleb koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 lõikega 1 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis lubavad konfiskeerida raskendavatel asjaoludel toime pandud salakaubaveoks kasutatud kuriteovahendi, kui see kuulub heausksele kolmandale isikule.

2. Raamotsuse 2005/212 artiklit 4 tuleb koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis võimaldavad kriminaalmenetluses konfiskeerida vara, mis kuulub muule isikule kui see, kes pani kuriteo toime, ilma et esimesena nimetatud isikul oleks võimalik kasutada tõhusat õiguskaitsevahendit.“

- 17 Eespool viidatud kohtuotsuses analüüsiti Bulgaaria Vabariigi riigiseseid õigusnorme, nimelt NK artikli 242 lõiked 7 ja 8 (vahepeal on lõige 8 tunnistatud Bulgaaria Vabariigi Konstitutsiooninõukogu (konstitutsioonikohus) otsusega põhiseadusega vastuolus olevaks, lõige 7 on aga kohaldatav). NK artikli 242 lõike 7 kohaselt konfiskeeritakse salakaubaveo ese riigi omandisse sõltumata sellest, kes on selle omanik; kui seda eset ei ole enam olemas või see on võõrandatud, määratakse riigis kehtivate jaehindade alusel kindlaks ja konfiskeeritakse selle väärtusele vastav rahasumma.
- 18 Rikkumise eseme konfiskeerimine riigi omandisse, mis määrati Rayonen sad Svilengradi (Svilengradi rajoonikohus) poolt muutmata jäetud trahviotsuse punktiga II, on samasugune olukord, mille näeb ette NK artikli 242 lõige 7, selle erinevusega, et käesoleval juhul on eseme konfiskeerimine määratud (ZM artikli 233 lõike 1 kohase) haldusõiguserikkumise, mitte kuriteo tõttu.
- 19 Eespool esitatud põhjustel peab eelotsusetaotluse esitanud kohus vajalikuks, et Euroopa Kohus esitaks sõnaselgelt oma seisukoha haldusõiguserikkumise eseme ZM artikli 233 lõike 1 alusel konfiskeerimise kohta, või tuvastaks selgelt, kas ZM artikli 233 lõige 6 on liidu õigusega vastuolus.
- 20 Võttes arvesse harta artiklit 17 ja määruse nr 952/2013 artikli 42 lõiget 2, tuleb kõne alla seisukoht, et rikkumise eseme konfiskeerimine rikub VU õigusi. Rikkumise eseme riigi omandisse konfiskeerimise küsimus on käesoleval juhul asjakohane, kuna rikkumise toimepanija vastutab kauba omaniku ees tema veetava kauba eest. Seetõttu võib trahviotsusega määratud kauba konfiskeerimine puudutada VU õigusi, kuna tema vastu võidakse esitada regressi- või muid nõudeid.

- 21 Teisalt võib väita, et ZM artikli 233 lõikel 6 põhinev rikkumise eseme konfiskeerimine riigi omandisse on õiguspärane toiming, mis on kooskõlas raamotsuse 2005/212 artikliga 2, määruse nr 952/2013 artikliga 42 ja artikli 198 lõike 1 punktiga a ning muude liidu õigusnormide ning hea halduse tava eeskirja sätetega.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et ZANN artikli 7 lõike 2, mis on ZM artikli 233 lõikega 1 võrreldes üldnorm, on seadusandja vastu võtnud, pidades silmas haldusõiguserikkumiste väiksemat avalikku ohtu võrreldes näiteks kuritegudega, mis on sätestatud NKs (karistusseadustik), milles määratletud juhtudel on ette nähtud süü vormist (tahtlus või hooletus) sõltuv karistus. Seega võiks eeldada, et ZM artikli 233 lõikes 1 sätestatud sanktsioon ei lähe kaugemale sellest, mis tuleneb määruse nr 952/2013 artikli 42 regulatiivsest sisust, ning sellega ei rikuta harta artikli 49 lõiget 3. Lisaks sellele on ZM artikli 233 lõikes 1 ette nähtud sanktsioon vahemikus 100% kuni 200% kauba tolliväärtusest, mis tähendab, et selle sätte kohaldamisel võtab haldusasutus arvesse kõiki juhtumi asjaolusid, sealhulgas süü astet.
- 23 Kirjeldatud põhjustel leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tema menetluses olevas kohtuasjas õige otsuse tegemiseks on tarvilik esitada ELTL artikli 267 kolmanda lõigu alusel koostoimes esimese lõigu punktidega a ja b Euroopa Kohtule eespool sõnastatud eelotsuse küsimused ning paluda Euroopa Kohtul liita käesolev kohtuasi ühiseks arutamiseks kohtuasjaga C-717/22.
- 24 Euroopa Kohtu kohtuasi C-717/22 puudutab eelotsusetaotlust, mis on esitatud vastavalt ELL artikli 19 lõike 3 punktile b koostoimes ELTL artikliga 267 (Euroopa Kohtu kodukorra artikli 93 ja sellele artiklile järgnevate artiklite kohane menetlus). Eelotsuse küsimused on sõnastatud haldusõiguserikkumise menetluses, mis on äriühingu Sistem Lux OOD (Serbia) kaebuse alusel Rayonen sad Svilengradis (Svilengradi rajoonikohus) pooleli alates 2022. aastast.